

BORSSZEM JANKÓ

„A GONOSZ ALI.“

Nagyszerű orosz-afgán bábjáték, a kis Bull Jani ijesztésére s szegény Nagy-Bulgária fölségelésére.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A petárdá.

EZERNYOLCZSZÁZ hatvanegyben
Volt dívat a kokárda;
Ezernyolczszáz hetvennyolczban
Megjelent a petárda.
A kokárdát ki viselte,
Magyar volt a teste lelke;
De petárdát a ki vet,
Magyar ember nem lehet.

A magyar, ha fáj a szíve,
Egyenesen mondja ki;
Ha más vérét szomjuhozza,
Szemtől szembe ontja ki.
Ha baja van valakivel,
Bátorsággal intézi el,
A sötétben legfőlebb
Csókolódnai tud, s szeret.

Ha erénye meg is rendül
Nem változ a szokása;
Magyar, még ha vétkezik is! ...
Senki másnak ne lássa.
A betyár is arról híres
Hogy a keze ritkán véres;
Nem az erdők homálya —
Nyílt pusztá a hazája.

Nemesak magyar nem lehet az
Petárdákat a ki vet;
De az olyan a magyarnak
Még barátja sem lehet.
Czélja az, hogy hírbe hozza,
Titkon gyáván rágalmazza;
Csak az jó, hogy nincs olyan
Ki elhigye komolyan!

Ti petárdás nyomorultak,
Orgyilkos, hitvány gazok,
Hagyjatok föl e játékkal,
És ne bolondozzatok.
Mert a magyar tudja azt jól
A régi jó példaszóbból,
Mely váltig igaz marad:
»Aki mint vet, ugy arat!«

Az afgán harcztérről.

— From our own. —

Ali-Musjid nov. 20.

SOKÁIG tartott az emir és Anglia közt a huzavona; most vége a békének. Kezdődik a háboru. Dolgozik a telegráf. Huzavona helyett huzal-vonal. Ennek így kellett történnie, mivel Sir Ali újat huzott Angliával. Lord Beaconsfield nem engedhette meg, hogy az újat kihuzzák. S megizente a háborút.

Ali-Musjid várát ma hajnalban elfoglaltuk hősie ellenállás után, ami ugy értendő, hogy a hősie ellen állt, de nem csinált semmit s így az angoloknak könnyű szerrel sikerült a várát bevenni. Lobogójukat azonban mégsem tüzhették a vár fokára, mivel a várnak nincsen is foka.

Néhány afgán foglyot ejtettünk, még pedig a laposban. Kövérek voltak; favesszőn megsütöttük és jóízuen megettük.

Jakub Khánt, a Sir Ali fiát meginterviewoltam.

— Neve? kérdém.

»Jakub Khán. Hát az öné?«

— Jakob Kohn.

Khán és Kohn kezét szorítottak.

Afgán létére igen elfogulatlanul nyilatkozott a helyzetről.

»Ha az oroszok a csávéban hagynak, az angolok ki fogják cserzeni irhánkat,« szólt keleti képlegességgel.
— Látom, ön a helyzet színvonalán áll.

»2000 lábbal fölötte. Nem is titkoltam atyám előtt a nehézségeket. De ő azt tartja: megverek valakit vagy engem valaki.«

— Mily segéd-forrásai vannak Afganisztánnak?

»Csupán azok a forrásai, melyek a hegyekből le-hömpölyögnek.«

Párbeszédünk ezzel megszakadt s mi szakadó esőben tovább nyomultunk a Khiber-szoroson végig. E szoros oly szoros, hogy a katonák rajta egyenként se fértek keresztül, hanem mindegyiket külön-külön egy elefántnak kellett átszállítani.

Ejjele a Kurum nevű erőd alá értünk, hol kurum sötét éjszaka várt reánk. Azonnal a lödözéshez fogtunk s noha elejénte csak sil-bakokat löttünk, a vár utóvégre megadta magát. Parancsnoka Ali Musztafa khán kijelentette, hogy még két hétig tarthatta volna a várát, de irántunk való tekintetből jobbnak vélte rögtön feladni, nehogy az esős időszak beálltával az ostromlók megázásnak s meghülésnek legyenek kitéve.

Ez udvariasságért a térdszalag rendet kapta jutalmul a nyakába.

Solamen est miseris socios habuisse malorum.

Ha egy szalámihoz a szegénynek társa van, az malőr.

*

Paulo majora canamus. = Major Pálnak énekeljünk.

*

Pontifex maximus. = A legnagyobb hidasz.

*

Aquamemento rebus in arduis servare mentem.

A kanczát, mentét a viszontagságok közt megóvd.

A KÉT ORR.

Az egyiké még jobban megnyult — a másiké meg annál vigabban tündököl.

Suttyomberky Dárius

a helyezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

NŐ idők! Az ó-nép pártja szert tett egy hercegre. Már most csakugyan uri párt — legalább is arthuri. Volt is riadalom a Szikszayban, mikor Verhovay és Szalay bevezették az ismerkedési estélyre.

Thaly Kálmán rögtön fölkelt és felköszöntette:

Tisztelt étekezlet!

Hajdán csak Rigómezeje volt a magyaroknak — ma egész hazánk egy Rivómező. Siró-rivómező. (Helyeslés!) Allapotunk oly keserű, hogy mosakodni is csak budai keserűvízben illik az igaz hazafinak. De már szebb idők derengnek. Eddig csak azt énekelhette pártunk, hogy »kiskunyhóban lakom én!« Már most megnyílt számunkra a palota. Ha nem lehet már Rákóczy fejedelmünk — van legalább herce-

günk, kivel már most henczegünk. Meg is hallhatja azt bárki, Tisza-avagy *zagya*-párti, hogy a neve Odeszkálki! (Nagy tetszés. *H a n g o k*: Meglátszik rajtad a régi poéta!) Van hát hercegünk! Közibénk mint disz-hős pottyán — ő lesz közünk látó Bottyán! (Zajos hatás.) Van hercegünk! Vörös hercegünk! De azért a bor, melyet ráköszöntünk, soha se legyen hercegovinum! (Nagy tetszés.) Indítványozom, hogy dörzsölődzünk hozzá egy kis udvarképeességért. (Nagyon helyes.)

Meg is történt.

Aztán egymást követték a toasztok. Ugron Gábor éltette Németh Berczit, Németh Berczi Ugron Gábort, Mednyánszky Kállayt, Kállay Mednyánszkyt, Csányági Simonyit, Simonyi Csányágiyt, Csávolszky Törs Kálmánt, Törs Csávolszkyt, Eötvös Károly elnevezte Mocsáryt Pittnek, Mocsáry Eötvöst Foxnak, Szongott Jakab Hegedűs Lászlóra emelte poharát, mint a haza Richelieujére, Hegedűs László viszont kifejtette, hogy Szongott Jakabban Magyarország a maga Cavourját találta meg.

Végül Mocsáry a párt tagjait egymás támogatására szólította fel, mely indítvány főleg a hazamevetelben gyakorlatilag érvényesült.

A napokban fenyegető levelet kaptam ily tartalommal:

Czudar mameluk!

Ha megmered szavazni a feliratot, jaj neked! Bűnhődni fogsz iszonyuan gyászvitézi érzelmeidért. Beszédeink tán csütörtököt mondanak, de petárdáink el fognak sülni.

A szabadság ligája

Pakolj Pista!

S a petárdák el is sültek a klub előtt s a budavári színháznál. Ez utóbbi tiszteletére a nemzeti színház ismét fölvette játékrendjébe Kisfaludytól azt a darabot, hogy »Mikor pattant, nem hittem volnát.«

Dynamit, petroleum, nitroglicerín!

Egy mandátumért?

Lehet vulkán fölött táncolni, de vulkán fölött szavazni? .. Soha!

Dr. Johann Kaiserschmar

osztrák delegatus levele

Lepoldina feleségéhez Bécsben.

Budapest nov. 28.

Kedves weibi!

UJ AERA! Kicsiben mult, hogy fáklylás zenét nem kapunk. Tudod, olyan állapot van itt mostan, hogy a magyarokat mi tartjuk a legjobb osztrákoknak, azok meg minket a legjobb magyaroknak.

Az ám! Populárisak vagyunk. Herbst ma olyan népszerű Budapesten, mint akár az Andrassy volt. Jogászok — értsd a »Jogassen« elvégezték, hogy mikor az ellenzékét megfáklyászenélik, minket is ugyanazon fáklyával megtisztelnek egy fáklya füst alatt. Fájdalom! Tiszáék áskálódnak. Titkos ágenseik elhitették a jogásokkal, hogy egy fáklya két szerenádra nem elég s mivel két fáklyára nem telt, a szép terv füstbe ment, anélkül, hogy füstbement volna.

Pedig én már előkészültem a nagy beszéddel, melyet Herbst után tartottam volna. Mivel neked még nem szerezhettem meg azt a gyönyörűséget, hogy hallhasd valamely szónoklatomat, imeleiom neked milyen beszédet tartottam volna nekik:

Meine Herrn!
Hans Dämpfe in allen Gassen!
Hochansehnliche Jogassen!
Edle Czigossen und Kanassen!

Üdvözlöm Schmerling lovag nevében. (Itt nagy tetszés hangzott volna fel.) Meghatva tapasztaljuk, hogy belátták végre, mily tévedés volt önöktől Bach és Schmerling jóakaró törekvéseit visszautasítani. (Igaz!) Sok bosszúságot okoztak nekünk, de mi készek vagyunk megbocsátani, sőt meghijjuk egy csésze lustkandli-weiszra a »Café de Viennebe«. (Erre roppant éljen lett volna.)

Midőn Herbst és Giskra urak a dualismust kikezdték, tartottunk tőle, hogy önöknél ellenzésre fogunk találni. Nem úgy lett. Önök támogatnak. Vállvetve fekdüjünk a dualismus falának — egy roppanás — a fal beszakad s benne vagyunk a centralparlamentben! (Itt is nagy éljen lett volna.)

Beférnek. Pompás, új parlamenti épületet emelünk. Herbst és Giskra urak megfogadták, hogy felavatási ünnepélyén a magyarok is jelen lesznek. S önök jönnek. Sie kommen wie gerufen! (Bravo!)

Köszönjük a bizalmat. Le Andrassyval! (Roppant éljen.) Le Tiszával! (Kábitó vivat!) Éljen a magyar ellenzék! (Harsogó brávo!) Éljen Herbst s a központi parlament. (Szédítő tetszés) Éljen a magyar-osztrák új szövetség! (Bum!) Le 67-tel! (Puff!) Hoch 78! (Földrengető éljen, hurrah, hoch, vivat és bravo!)

Milyen beszéd! Was? Mégis legény a talpán a te mannid!

El is volt már rendezve, hogy beszédem után a nép ezt az új ellenzéki magyar dalt fogja énekelni:

Jaj beh dicső a német,
A f — ne enné meg

Továbbá:

Esik eső karikára
Giskra és Herbst kalapjára
A groszartig Kurandára
Valahány csepp esik rája,
Annyi voks is szálljon rája,
Éljen a német!

Szóval, a magyaroknak megjött az eszük.

Elhiheted, hogy mindenütt fetiroznak bennünket. Tegnap voltunk az Exz gróf Festotichnál. Kruczi Bosniaken!.. milyen szép asszonyok és lányok! És milyen buffet!.. Persze, hogy itt fősúlyt fektetnek a jó életre; de alapjában tekintve kellemes is az. A társalgás francziál folyt és, természetesen, németül is. Olyanok is voltak, akik magyarul beszéltek. Ez a nyelv, úgy látszik, kezd terjedni ebben az országban; de azért még is mi dominálunk. Soirée után t. i. elmentünk a »blau katz«-ba. Halld Poldi, az már a höchsti a hogy a mi bécsi volks-sängereink terjesztik itten a bécsi stylt. A fiatalabb művésznők meztelenre öltözve énekelnek olyan completeket, hogy az asszonyok, a kik ott ültek, rendre pirultak, ami persze a magasabb színvonalon álló bécsi nőkön nem esik meg. Legalább te már le tudod győzni magadban az undort, ha elviszlek néha a tingtangeleumba, a miért büszke is vagyok rád. Itt az a sport uralkodik, hogy a kocsmáros minden vendégével disznógoromba, amért is a »sauwirth« czimmel tisztelik meg látogatói. Nekem például, mikor beléptem, ő vette le a kalapom s mikor meglátta a kopaszágomat, a közönséghez fordulva így mutatta be: »der neichi Plan von der Radialstrassen!« amire nagy volt a nevetés. »Sie sein vülleicht Wechselrichter — bei der Staatsbahn?« Általános derültség. A dr. Biederfellner delegátus társamnak, aki egy kissé kövér, azt mondta nincs: ha szállása, az udvaron van egy teknő, abba bele feketik; de korán keljen, mert hajnalban disznó-ölés lesz s hogy aztán valahogy tévedés ne történjen! A Náczi kollegámmal nagyon megjárta. Mikor meglátva, így szólt hozzám: »Seh der anda! Sein se vielleicht der Küranda? Ihre Nos' beweist mir dos!« roppant hahotánkból észrevette, hogy tréfából el találta találni. Szóval: kitünőleg jól mullattunk s örültünk a par excellence bécsi vidámság hódításain. Kár hogy nem lehettél velem.

A »Nimiche«-ügyet bizonyosan bőven ismered a Fremdenblatból. Nekünk is úgy elvette minden időnket, hogy Andrassyt csak úgy melleleg buktattuk meg. Hogy itt a jogos igény győzött, mutatta, hogy még mindig az avitizmus békőiban vannak. Tewele bizony ügyetlen volt és blöszét adott magának e darabban, mely ugyis meztelen. Egy egész új czim köpönyegét ha ráadja, legalább egy estén élvezhettük volna a lazzikat, hogy ne mondjam: a malazzikat. A delegátusok közt a ritter von Silbenwitztól ez a szerencsés mot keringett: »Tewele ist mit

langer Nase per *Thaisz*-Bahn abgefahren und kommt *ni-niche* wieder!«

Hogy a Schülie leányunkkal ide akarsz jönni, azt nem engedhetem meg. Bele találnátok bolondulni mind a ketten ezekbe a széltoló magyar fiukba. Ha benned nem esnék is kár, de a lányunkat félttem. Nem az ilyen gézen-guz legényeknek szereztem meg reichsrathi keserves szavazataimmal azt a kis sparpfenniget, hogy itt an-bauoljam.

Ugy rémlik előttem, mintha ma az én drágalátos Ferdi fiam profiljét láttam volna a stiker-gaszliba? Hogy kerül az a gyerek ide — és oda? Rögtön teleg-rafájl! Hű férjed

SCHANI.

DISCOURS

de Mr. Dénis de la Passanterie.

MESSIEURS les députés! Souffrez qu'un très-humble mortel... (Magyarul!)... vagy úgy! A tomate farci, melyhez hozzá kívánok szólni... (Süsse meg a főztjét!)... Bocsánat, már tárgyamnál vagyok. Dabord, hogy jó rántottát csináljunk, — azaz hogy főliratot, mely kifejezze a közvéleményt... (Németh Berczi. Mon ami Paillasse, ne saute pas à demi!)... akkor nem szabad a nemzet bizalmának fészkébe kakuktojást rakni, mint tette Hegedűs ur. (Hegedűs. Ön rakja le a kakuktojásokat a külföldi sajtóba!) Am vizsgálja meg az igen tisztelt közbeszónok ur milyen tojást raktam le én... (Elnök: figyelmezteti, hogy ez imparlamentaris stylus.) De kérem, csak akkor volna imparlamentaris, ha fordítva mondtam volna!... Ennél... (Németh Berczi. Ennél magad!)... ennél fogva tehát... (A beszédnek tartalmas részét már közölvén, itt bátran befejezhetjük kivonatunkat.)

Statisztika.

— A patrubbyanalukai főorvostól. —

Ország-világ tudja, hogy Kőrösi József Magyarország fővárosát, a világ legegészségtelenebb városává tette. Az ő rubrikáiból szertepárolgó »rubricin« nevű méreg (magyarul: vörheny, ismeretes betegség) ugyanis, a gyermekek közt iszonyatosan pusztít; arithmetikája pedig »arytmia« nevű szivbajt okoz, melyben egész városrészek sinlődnék. Így aztán nem kunszt, ha ő több halottat hoz össze, mint más európai statisztikusok. Az ő ereje, mint tudjuk, a mortalitás; az enyém: a moralitás. Ugy hiszem, hogy ez denique mégis többet nyom a latban amannál. De hiszen minden ember nem lehet morális; hanem ha már a várostól fix fizetést huz, legalább mért segíti elő a mortalitást, és nem inkább az immortalitást? Ez megbocsáthatatlan hivatalos (!) eljárás. Én állítottam, hogy külföldön a 42 nap előtt meghalt gyermekek nem vétetnek föl a halandósági táblákba s ezért van nálunk több halott kimutatva. Ő elég haza fiatlan nekem bebizonyítani, hogy ez nem igaz. Pedig mily könnyen menthette volna ki magát az alatt a szín alatt, hogy ő »halandósági táblák« alatt a temető pázsit-

tábláit értette, a minthogy csakugyan ezek az igazi halandósági táblák. De nem, ő inkább rám süti, hogy nem is konyitok a dologhoz. Én idéztem Bertillont, mint mint a ki szerint Franciaországban kiskoru emberek halála »non avenue«-nek, azaz nem történtnek tekintetik. Ő elég kiméletlen Bertillonnak sajátkezű levele által bebizonyítani, hogy e tudós ilyesmit sohasem irt. Pedig mily könnyen kibeszélhette volna magát úgy, hogy ha már igaza is van, de nekem is igazam maradt volna, t. i. abban, hogy Franciaországban a gyermeket nem a temető avenue-jében temetik el (tehát »non avenue« helyett »non avenue«, egy »e« különbség) hanem a mellék sikátorokban. Ez ellen Bertillon nem tartotta volna érdemesnek tiltakozni, hanem tréfának vette volna. De még többre is vetemedik. Ő ország hivatalos tiltakozásait terjeszti elő ellenem, notabene csupa külföldi orszá-gét. Mintha bizony holmi aluszékony nyám-nyám dánus vagy svékus vagy (még csak nem is repülő) hollandus szerint lehetne megítélni a magyar embert. A magyar ember, ha meg is van halva, még mindig elevebb az élő hollandusnál — se ezért méltán kihagyható a holtak lajstromából. S aztán, ha már Bertillon könyvét hibásan fordítottam is, ahoz kinek mi köze? Hiszen én főorvos vagyok és nem hiteles fordító. Aztán meg utóljára, mikor már mindenben megadom magam s a szent hazaszeretet nevében csak azt az egyet kérem, könyörgöm, hogy hát legalább az egy éven alól meghalt gyermekeket ne szá-mitsuk be ezentul: ő még erre sem akar ráállni. Mit? Hát mit követelek én avval? Ha törvénybe igtathattuk az egyéves önkényesek institutióját, mért ne igtathatnók az egyéves önkénytelenekét is? (Mert hát a meghalálozók többnyire önkénytelenek szoktak lenni.) Ez csak igazság volna. Bezzeg, a hadügyér elfogadta volna ezeket is, mint elfogadta amazokat. Ezért végre is a szent hazaszeretet nevében csak azt ajánlhatom, hogy a statisztikai hivatalt rögtön a hadügyi tárca kompetenciája alá kell helyeznünk. Ennek az a jó következménye is lesz, hogy amit a hadügyér előadandó esetben az egyéves önkényesek révén el fog veszteni, azt a hazá-nak könnyű szerrel visszaszerezheti az egyéves önkény-telek lajstromában. Dixi et salvavi animositatem.

Fületlen gombok.

1841-ben egy Holzapfel nevű szabólegény megölte a paderborni kath. püspököt. A porosz kir. legfőbb törvény-szék ezért a gyilkost keréketörésre ítélte, mely rajta a lufól fölfele végre is hajtattott. Az akkori pozsonyi »Hirnök« szerkesztője erre megjegyze: neked pedig porosz bíróság isten legyen irtalmas felülről lefelé. E felső irtalom lefelé Hödel ügyében be is teljesedett.

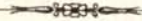
*

Guyot hirdeti a maga kátránylabdacsait, s ezeknek belülről kifelé jótékony hatását. A kiket az amerikai Lynch-justitia bekátrányoz, azok meg azt állítják, hogy a kátrány-nak kívülről van befelé jó hatása.

A LEPEL TITKA.

Járjad magyar, forogj német,
Meglátod a szerencsédet!

A LEPEL TITKA.

Ucczu fékom szapprament! —
Itt a Central-Parlament!

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai
Nagsgs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapesten.

Pusztá-Gecsér, nov. 28.

Nagyságos uram!
Jó Akaróm!

Olyan essők esnek, hogy inkábbbat²esernyő tsinyálásra avvagy a Datolya természetére való volna, aki meleg nedvességet kíván, mintsem arra nemesi birtokon mintaszerűen gazdálkodni. Az Föld annyira fel vagyon higulva, hogy ha most átmérőbe vétetődne föl, az új Kataszter szerint egy Pár 100 holddal több kerülne ki belülle. Ugy fel vagyon ázval az talay hogy egy hizó Ökrünk az sárban süjdedt, de nem az Zsir sujjátul, hanem a sóvánságtul süttö tekenyöbe az Istállóba szánkázattam ötöt, mert tudok az ijen bayokon segitenyi, hohenhámba tanútam.

A tselédekkel hasznosokat dógoztatok: ott a szakalytö és Kosár fonyás, tollu fosztás, kémény tisztogatás, Tözegnek való Trágya a Nagyságos Uraság számára, patkány és egér fogdosás aki az népeket mulattatya is, botskor tsinyállás, gajfa szedegetés, kukoritza Morzsoltatás, mert minden talpalatnyi földnek, harapásnyi trágyának, tselédnek, Állatnak, akar ökör akar Tehénn avvagy ha tsak kutya vagy tyuk is be köll nekie hoznyi az törvényes 24°/_o-tet, mer így parantsolya aztat a Nagyságos Ur Házi szokása, aki nekem Törvény én meg ehöz szabom magam.

Többeken szegények Szalmát kértek azt mondotam hogy egy szekérre valót 10 forinton adok, azon fölül Nagyságod Uri Gráziályát Uyságba is mekköll köszönnyi nekik más hun ugyan nem szoktak szalmát el

adni — de javítottam én az földet annékül is, hohenhámba tanútam. Nem téveszttem szemelül a Ngd nemes Jel szavát mindent Péndzér.

Alázatosan kegyes elnézésit könyörgöm Ngdnak améért bölts Rendelettye szeréntt az Anya bürgébül ürüt nem formálhatok ugy hogy föl nem ismerszik, minde n Tanulmányos erőlködéseimnek sem akart succedálni nem is tanultam ezt hohenhámba ha tsak Ngd bölts utasítása reá nem vezérel de ekébe fogni bürgét tán lehetne Próbát tenni ez új fő tanálmány volna, akit azután a gazdasági Lapokban környülményessen és alaposan ki magyaráznék.

Ohalytanám már erőssen és minden élő Állat, ha méltóztatna hozzánk ki fáradni ez olyan hatással volna minden munkára mint ha 12 Ökörrel több volna itt.

Itt járt tennap az Tsönd biztos egy bizottsággal az Állatyainkat meg vizsgálni az Lovainkba a bosna Must-rák nem igen teczettek a Juhok egy kicsit rühössek de ilyen időjárás és az kultsár mindéig köztük ödjeleg — a többieket nem mutattam meg de azokba nem is lehetett volna kifogás, bezzeg antul jobban bütyak el az oltsó tselédek féltek szüköltek.

A Ratlér kutyátska ma 5 töt kölkedett az egész vidéken hirdetem milyen hamar fogják el a Patkányoket mésztasson az árukat véllem tudatni. A pesti kutya kereskedőnek a ki az Öregnek az árrát kéri vagy küldjük neki vissza az ebet, nagy betsü utasitássához képpest be üzentem hogy megdöglött — kutyáért pézt adni nincs a Ngs Ur Házi törvényeibe ez angol vissza állés.

A Ngs Asszony méltó neheztelése hogy az toyások kitsinyek meg szomorétott — törekszek rajta hogy gyüvendőre ne történjen illyes mi, valamint hogy fáydalmassan vettem aztat a kegyes meg dorgállását is mint ha én volnék oka hogy az ünnepi hizó Ludakbül az edgyik meg fullott — tessén el hinni jobban vigyázok rájuk mint az salyát gyerekeimre, de azér nem veszett kárban egészlen mert el adtam az kanásznak 35 kron, megfizette az árrát, de ezen péndzrel meg botsásson Ngd tsak a Nsgs Asszonynak számolok be, mer azt méstzatott mondani a Nagyságának hogy a Nags Ur el szokta tölle tagadni aki liba péndzrt be kap.

Egy kis áfonyával szolgálók a drága gyönyörű tsaládkának akivel vagyok a Ngs Asszony kegyes kezejit tsolkolva

Ngs Uramnak Jól tevőmnek
alázatos szolgálja

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

CYCLOPEDIA.

Edison — a gáz legázolója.

Orgyilkos — a tobák.

Patagonia — a pattogatott kukoricza hazája.

Vendéglti számla — fogadó

Választó — mint viz erőt, mint ember gyengeséget képvisel.

VASUTON.

Utas. Olyan kupét adjon nekem, a melyikben nincsen zsidó.

Konduktor. Akkor csak ezt a kutya-ketreczet ajánlhatom nagyságodnak.

Börzeviczy W. M. élczei.

Ha figyelmesen vizsgálom a vesémet, úgy veszem észre, hogy befolyásomat uzsora kamatra adom oda Tiszának. Ha nem bír fizetni, majd kifogom a bő hagyaték-ból. Fidei komisz. (Etwas gewagt, aber gut!)

Ha finansz-miniszter lennék, az első kölcsönöm *maiden-pump* volna. (Gelungen!)

A muzska Csehországot édes nővérenek mondja, amivel a fölött való sajnálatát akarja kifejezni, hogy nem veheti el! (Nicht schlecht!)

A fáklýákat a kormány »pech«-jéből csinálják.

Ha a hallgatás igazán arany volna: ma a fiatal Rothschild, aki regényt adott ki, volna a legnagyobb francia író. (Auf Ehre, geistreich!)

Abban a pillanatban, amikor az ezüst bukóban van, nem derogálhat nekem a mult heti beszédem diságiója. (Sehr feun!)

Ha Frigyes király Hochkirchnál győz, a hétéves háboru már rég be van fejezve.

Nevetség! A lénea már csak azért sem egyenes vonal, mivel ezt csak képzelhetjük, ami a vonalzónál csak ritkán lehetséges.

— A „Vásárhelyi Közlöny“ből. —

Mindenszentek napjának estélyén... a kivilágítás ismét a legfényesebben sikerült; s a kinek kedvesei a temetőben nyugsznak, annak emlékére a ki csak tehette igyekezett meglátogatni azon hantot mely emlékezete tárgyát takarta. Ez este a kegyeleté, amely siet meg hozni az emlékezetnek is a magáét.

A haldokló természet zöldpázsita.

Hát bizony csak hasznót is hoz az a lótenyésztés kis gazdaságnál is, a mellett pedig a fenn említett eredmény is lakostársainknak dicséretére válik, különben e tárgyra még visszatérünk.

A színügyi bizottság október hó 27-én egy nov. 1-én összehivatván, a tagok kellő megnem jelenése miatt már kétszer mit sem téve oszlott el, kíváncsiak vagyunk a folyó hó 3-án összehivandó ülésre, a mikor majd erről többet.

Leginkább a közönség tetszését P. A. és H. I. nyerte el, azért a többiek is dicséretet érdemelnek.

Domján B. vásárhelyi lakos gyomorára kapott lórugás következtében egy óra alatt f. hó 1-én hirtelen elhalt.

Hírszerint műkedvelő előadásoknak nézünk elébe.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Tengerparti. Igaza van önek, hogy Fiume, mely Cs. Lajost megválasztotta képe viselőjének, méltán megérdemelné, hogy megtegyék Mamelucca herczegségé. Az élczet, melyet ön Börzeviczynek szánt, engedje ide hátra gyűrűnk. — „Uj magy. miniszr.” Roszabb a réginel. Kítől tanult ön verselni? Ilyen elm' szüleményeket csak Csarnátoni k'vácsolt össze annak idején. — „Hü olvasó.” Ha egyebekben igen, de viczekben roszt Börzeviczyről nem tehet föl. — N. Gy. (T.) Besoroztatik. — B. Ö. (Bápest.) Szerencsésen beérkezett és meg is fog jelenni. — „Foreign.” A mult számunkban közöltt »vérengzés« czimű rajz megfordítva alvó kutyát mutat, mint erről egy kis odatekintés után meggyőződhttik. — K. B. (Bápest.) A mostaniakból is bevált egynehány. — „Filabrinchósz” Az »Abrincs«-naptár, szerzője uri megelégedésére, a 6-ik ezemben kezd országga menni. A kerek százast átszarmaztattuk a kiadó hivatalnak, mely utnak maradnia a legalább is oly kerek 100 db. naptárt. Domszög és Bugacz majd csak emeltet szobrot híres fiának, ha egyébből nem is, de keserű turóbul bizonyosan. Szellő most javában nyulász. — „Eduárd.” Dejszen, nem lehet már a Bakay megválasztatását élcelzel elűtni. Nem is történhetett az más-ként mondaná Börzeviczy: mikor annyiakat kötelezett le magának. — L. A. (N. Vrd.) Az újabb küldemény is ügyes. Megy érte jutalmul egy nem kevésbé ügyes. Kérjük az adresszát. A »Sz.« lapot nem látjuk. — „Mehemed el Balek.” Hogy a próféta nőveszse meg a bajuszát, de oda talált maradni! A bosnyák termék különb is lehetne. — „Olvasónő.” Meg lesz velünk elégedve. — „Makkhetes” Kítűnő. Rajzolónknak adtuk. — B. A. (Szrd.) Csak mentől sürűbben azokat a ritkaságokat! — G. J. (Bápest.) Nem elég vig. A felirat-szerkesztő bizottságot azonban

még Mokány Berzi se mondaná »nóbel 21«-nek — H. L. (Dnfládr.) Kedves meglepetésünkre szolgált. Bőven használnuk belőlük. — S. F. (Sz.-Fhrer.) Vettük a lapot, mely teljesen érdekes a nevére, mert valóban: mulatvány szám az. Tán még használnuk is belőle. Szerencsés egreczerózást kívánunk. — Umbrá. A debreczeni színház 5-ik számú páholyára, a mint levelében olvasuk, az van ráírva, hogy oda, »csak a Debreczen munkatársainak szabad belépni« és a páholyban folyvást nők láthatók. Nem látjuk át, a Debr. szerkesztőinek mért ne lehetnének női munkatársaik?

Ez a nélkülözhetetlen
BIBLIA
felöltt apák és unokás fiuk
számára
épen most jelent meg a
3-ik kiadásban
Ára
1 bitang flóres.

Ára 1 frt.

Egy forint 5 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptár b e r m e n t v e küldetik meg.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

HIRDETÉSEK.

Alapos és gyors segítség minden gyomor- és altesti bajban szenvedőknek!

Az egészség fenntartása legnagyobb részt a nyelvek és vérnak tisztítása és tisztántartása, valamint a jó emésztésben rejlik. — Ezen ezől előadásra a legjobb és leghatásosabb szer

Dr. Rósa élel balzsama.

Dr. Rósa élel balzsama minden kívánatoknak a legköltötebben megfelel, az összes emésztési szervek munkásságát élcsíti, egé zéges és tiszta vért alkot, és a testnek az előbbi erejét és egészséget visszazsádja. — Minden emésztési bajok, névszerint: étvágyhiány, sa va yu felbőfőgés, felpuffadás, hányás, gyomorgörös, bo nyákakodás, aranyér, a gyomor étkekkel való megerhe lés e stb. ellen a legbiztos és legjobbnak talált házi szer, mely magának a legérvidebb idő alatt kitűnő hatása miatt általános elterjedést szerzett.
Egy nagy üveg 1 frt. Félüveg 50 kr.

Sok száz elismerő levél megtekintésre késsen áll. Ez élel balzsam bérmentes megkeresések következtében utánvétel mellett mindenfelé szétküldetik.

Figyelmeztetésül! Kellően ellenőrzésnek kikerülése tekintetéből kérem a t. községet, mi díg Fragner gyógytárából került Dr. Rósa-féle élel balzsamot kérni, mert tapasztalatom szerint néhél helyen csak eg szerűen élel balzsamot árulnak el, mely a Dr. Rósa-féle balzsamhoz képest csak hatálytalan keverék.

A valódi Dr. Rósa-féle élel balzsam egyedül a fokrattárból Fragner B. gyógytárából (Prága, 205-5.) kapható. — Budapestben: Török József gyógyzercsésnél. — Karansebesben: Miklós Fer. gyógy. — Békán: Nagy Adolf gyógy. és Csikós J. V. gyógy. — Balneuskán: Friderich János gyógy. — Hald-Köz: Várárhelyen: Miksa Fer. gyógy. — Miskolczon: Dr. Csáthi Szabó István gyógy. — Pozsonyban: Heinrich Frigyes gyógy. és Menzer Lipót gyógy. — Székelyfehérváron: Diehalla György gyógy. — Naggeden: Barsay Károly gyógy. — Temesváron: Tarozay St. gy. — Nagyszombaton: Bogner Lajos. — Erdélyországban: Kolozsvárott: (egyedül raktár) Wolff Ján. gyógy. — Tordán (egyedül raktár) Wolff Gábor és fia gyógy. Raktárak a birodalom majd minden gyógytárában, valamint Ausztria minden fűszerkereskedésében vannak.

Minden gyógyserzés és kereskedő urak, kik Dr. Rósa élel balzsamából raktárt tartani ohajtanak, sziveskedjenek a fenntrí fokrattárhoz Prága fordulni.

hirdetési iródája által Közlömben.

S más biztos egyénékeknek egy
Hivatalnokok, tanítók
pompás karácsonyi ajándék
126 Márka erejéig adatik ki, havi 6 Márka
résztel fizetés mellett.
Bövebben 0.3663 jegy alatt **MOSSÉ RUDOLF**
hirdetési iródája által Közlömben.

Professor **Onionar-Extract!**

Szakál növesztő.

Egy kitűnő, jótállással ellátott, gyors és tömött szakál növesztő szer; melynek hatása ifjakknál is meglepő, úgy hogy mindég biztos eredménnyel használtatik. Egy üveg ára 1 frt 50 kr. Raktár: Török József gyógyserzés urnál, király-utca, Budapestben. 86

Zenélő művek,

4—200 darabot játszó; »expressióva«, mandolinnal, dobbal, harangjátékkal, castagnettákkal, égi hangokkal, hárfahanggal stb. vagy anélkül.

Zenélő szelenczék,

2—16 darabok játszó; továbbáecessairek, szivartartók, svájci házikók, fénykép-albumok, írószekőzők, keztüszekrénnyek, levélnyomók, virágvázák, szivarszekrénnyek, dohány-szelenczék, dolgozóasztalok, palaczkok, sörös poharak, tárczák, széklek stb. valamennyi zenével. Mindenkor a legujabbat ajánlja 84

HELLER J. H., Bernben.

Mindazon művek, melyeken nevem nincs rajta, idegenek; ajánlom mindenkinek az egyenesen tőlem való vásárlást. — Képes árjegyzéket bérmentve küldök.